

Одлука којом се Неђо ДРАШКОВИЋ привремено удаљује од дужности судије Врховног суда Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су ми дата у члану V. Анекса 10. (Споразум о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1. (д) претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилним спровођењем”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције о спровођењу мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Вијеће за спровођење мира поздравило намјеру Високог представника да употреби свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно” у вези с одређеним питањима укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) “мјере у сврху осигурања спровођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених Ентитета” и које “могу укључити активности против особа које врше јавну функцију или дужносника...за које Високи представник утврди да су прекршили законске обавезе у складу са Мировним споразумом или одредбама његове имплементације”;

Наводећи Анекс 6 (Споразум о људским правима) Општег оквирног

споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем ће се свим особама у оквиру јурисдикције Босне и Херцеговине обезбједити максимална заштита међународно признатих људских права и основних слобода, укључујући и право на правично суђење у грађанским и кривичним стварима;

Даље наводећи Устав Босне и Херцеговине, садржан у Анексу 4 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, који у члану 1.2, под насловом “Демократски принципи”, наводи да “је Босна и Херцеговина демократска држава која функционише у складу са владавином закона....”;

Уважавајући анекс 7 (Споразум о избјеглицама и расељеним лицима) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, који у глану И.1. наводи “Све избјеглице и расељена лица имају право на слободан повратак у своје домове.”

Наглашавајући чињеницу да је успостављање владавине закона основни дио мировног процеса;

Уважавајући да владавина закона захтјева да се правда мора не само спровести него да резултати тога буду очигледни; ово захтјева повјерење јавности у правичност, непристрасност, искреност, интегритет и непоткупљивост судства, те да се слични стандарди примјењују и на тужиоце;

Узимајући у обзир програм реформе правосуђа у Босни и Херцеговини који укључује успостављање Високг судског и тужилачких вијећа Босне и Херцеговине као и међуентитетских Високих судских и тужилачких вијећа која су одређена да осигурају успостављање и одржавање највиших професионалних норми међу судијама и тужиоцима кроз ефикасне и функционалне процесе, дисциплинског кажњавања и смјењивања с функције, између осталог,;

Уочавајући да је успостављање ових Вијећа неизоставно подразумјева одређени период кашњења, али да враћање провјерења јавности у носиоце судијских и тужилачких функција

захтијева хитне мјере;

Узимајући у обзир да је у интересу оних против којих су поднешене притужбе, као и у интересу оних на чије предмете такве особе могу утицати или у њима одлучивати да се не дозволи довођење у сумњу угледа и поштовања неопходних за повјерење и провођење законитих поступака.

Имајући у виду да повјерење јавности у овом периоду прије успостављања тих вијећа захтијева да вршење судијских и тужилачких функција особа против којих су упућене притужбе треба прекинути прије испитивања тих притужби од стране тих вијећа;

Имајући даље у виду забринутост да свака мјера која се може подузети против особа које обављају јавне функције или дужносника буде одговарајућа, те да питања која се даље наводе садржавају наводе које одговарајућа дисциплинска и друга тијела још нису истражила.

На основу горе наведеног, овим доносим слиједећу

ОДЛУКУ

којом се Неђо ДРАШКОВИЋ привремено удаљује од дужности судије Врховног суда Републике Српске до даљњег рјешења од стране Високог судског и тужилачког савјета Републике Српске.

Предсједник Врховног суда Републике Српске ће без одлагања организовати преузимање свих предмета за које је господин Неђо ДРАШКОВИЋ био одговоран, и организоваће поступање по тим предметима.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и за њено провођење није потребно доношење посебне одлуке.

Ова Одлука је донешена у складу са међународним мандатом Високог представника и не може бити предмет спора пред судовима у Босни и Херцеговини.

Образложење

Господин Неђо ДРАШКОВИЋ је наводно озбиљно нарушио владавину закона тако што је:

(а) одбио да присуствује сједницама Врховног суда Републике Српске у Бањалуци, у периоду од скоро 4 године. Наводно је одбио да извршава свој посао, те показао да није способан да обавља функцију судије;

(б) пропустио донијети одлуке у већем броју предмета, а што је био дужан према установљеној норми за рјешавање предмета. 1999. године, ријешао је укупно 59 предмета (52% његове норме), у 2000. години је ријешао 71 предмет (65% његове норме), а у првих 9 мјесеци 2001. године само један предмет. Као одговор на питање из Високог судског савјета Републике Српске, Неђо ДРАШКОВИЋ је изјавио да би био вољан присуствовати сједницама Врховног суда уколико би му се нашао трособни стан, изјављујући да као судија има право на то. Такав захтјев нема никакву законску основу.

(с) Супротно важећим законима, додијељен му је стан од стране пријашње Владе Републике Српске у Бијељини, у вриједности од преко 120,000 КМ. Овај стан је платила Влада Републике Српске из јавних средстава. Наводно правни основ за додјелу овог стана Неђи ДРАШКОВИЋУ није био ваљан и стога су јавна средства неправилно искориштена у ову сврху.

Сарајево 23. маја 2002. године.

*Волфганг Петритсцх
Високи представник*